

Sfeer en inrichting van onze kamers

DE inrichting van het huis spreekt een duidelijke taal. Het karakter, de bijzondere eigenschappen van den bewoner blijken uit de keuze van de meubels, de wijze van rangschikking, uit de kleuren en de voorwerpen, die tot sieren dienen. Nauwelijks zijn wij de woning binnengetreden of wij weten: hier woont een gezellig mensch of een ordelijk iemand. Soms ook kunnen wij geen persoonlijkheid ontdekken; wij zien een slaafsch de mode volgen. Het is of wij in een toonkamer van een meubelmagazijn beland zijn of wel het interieur laat ons een bewoner zien, die geen partij getrokken heeft van moderne vindingen en voortleeft op herinneringen. Dan kan het gebeuren, dat in een nieuwe wijk, in een étagewoning met lage kleine kamers, groote, hooge, zware meubels staan van vijf en twintig, dertig jaar of langer geleden, die toen

ontworpen en gemaakt zijn voor een geheel ander type kamer, voor menschen met andere opvattingen en levenswijze. In zulk een woning is geen harmonie, de gezelligheid is er ver te zoeken en het is noodig, dat er veranderd wordt.

Aanpassen is een eerste vereischte in de goede richting om een behagelijk interieur te vormen. Aanpassen aan den bouwtrant, aanpassen aan de gewoonten van nu. Wij moeten in onze omgeving iets leggen van ons zelf en omdat wij menschen van dezen tijd zijn, zullen wij er ook dingen van dezen tijd in dienen te brengen. Onze persoonlijke smaak, onze geestelijke gesteldheid, onze liefhebberijen, zij zullen een stempel op onze kamers drukken en zonder dat wij het zelf weten is er een sfeer geschapen. Daarom spreekt het wel van zelf, dat de zit-slaapkamer van een jong meisje er anders zal uit-

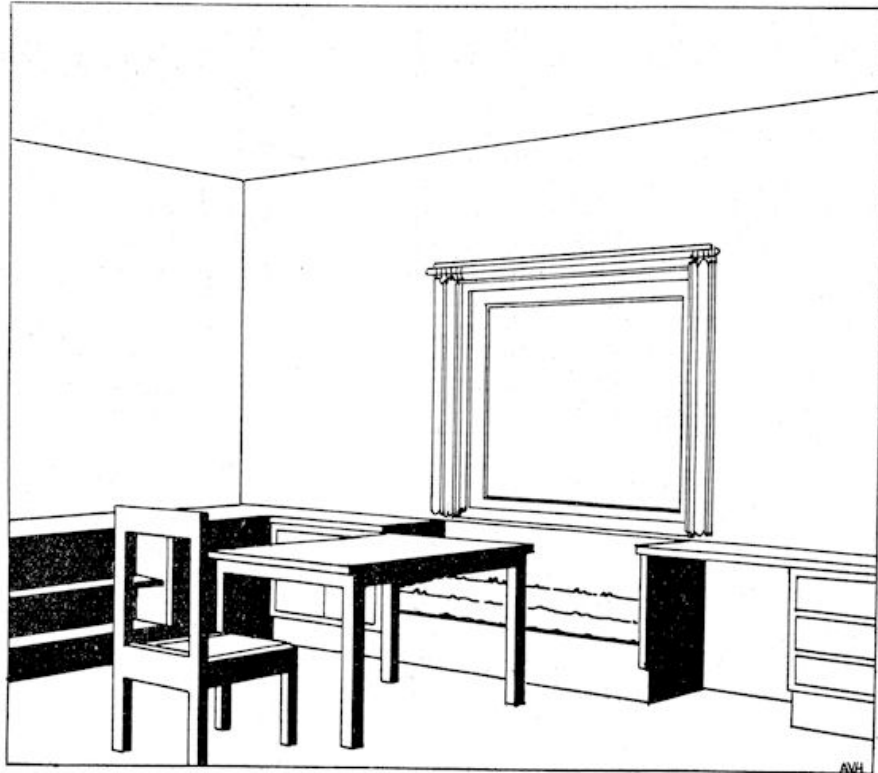
zien, dan de studeerkamer van de man of vrouw van middelbare leeftijd en dat de huiskamer, waarin het jonge gezin leeft een ander karakter zal dragen, dan de woonkamer van de grootouders. Voelen wij bij het betreden van de kamers onmiddellijk en juist aan, voor welk doel en door wie de kamer bewoond wordt, dan kan men veilig zeggen, dat de goede sfeer er is! Het heeft met meer of minder mooie inrichting niets te maken, evenmin als dat meer of minder mooi ooit iets te maken zal hebben met duur of goedkoop. Wel met beschaving en een verfijnd aanvoelen van een stemming.

Hoe dan wel onze kamers in te richten zijn of te veranderen, zoodat zij die woonbaarheid hebben, die behagelijk aandoet, is naar vaste wetten wel enigszins aan te geven. Wie dan daarop voortbouwt, zal, als hij er zijn persoonlijke smaak, iets van zich zelf nog er in legt, het wel tot een gelukkig resultaat brengen.

Voor hen, die beginnen, die dus nog geen inrichting hebben,

den raad: koop geen ameublement klaar. Dat wil zeggen, men koope toch niet een pas-klaar slaapkamer- of eetkamerameublement van het gangbare aantal stoelen, tafel, buffet, theemeubel. Het is toch eenvoudig genoeg te begrijpen, dat het een fout is, meubels te koopen om daarmee de kamer te vullen. In omgekeerde richting moet het gebeuren. Wij bekijken de kamer en zien wat we nodig hebben. Dat zal in de moderne étagewoning stellig minder zijn dan het ameublement, dat men in vele zaken ziet. Wij moeten er voor waken, dat de kamers niet te vol worden. De nieuwste denkbeelden omtrent hygiëne schrijven

licht en lucht voor en de moderne ruimtekunst stelt den eisch, dat het meubel zijn praktisch nut en bruikbaarheid vanzelf aantoon. Daaruit volgt, dat men in de tegenwoordige, kleine, lage kamers, lage meubels moet hebben. In de eerste plaats toont daardoor de kamer hooger, en ten tweede kan men er over heen kijken en daardoor de kamer in haar geheel zien. Zulke meubeltjes nemen daarenboven niets van het licht weg. Dan moeten wij de kamers ruim laten — alleen het noodige schaffen wij aan. Ook mogen de meubels niet zwaar zijn, maar makkelijk verplaatsbaar. Gebruiksvoorwerpen behooren in muurkasten geborgen te worden en niet tentoongesteld. Zij staan er stofvrij en vragen dan ook geen plaats en ruimte in de kamer.

Een woon-eetkamer van niet groote afmeting zal behalve de eettafel en stoelen, voor het zitje een bank, een laag tafeltje met makkelijke stoelen, een of meer lage bijzettafeltjes, een laag boekenkastje en een laag kastje kunnen bergen. Buffet en dressoir vervallen in die omgeving.

In de slaapkamers lage ledikanten. Veelal worden geen nachtkastjes meer genomen, want de W. C. grenst in de nieuwe, beknopte huizen meest direct aan de slaapkamer. Een eenvoudig plankje aan weerszijden van de bedden is vol-

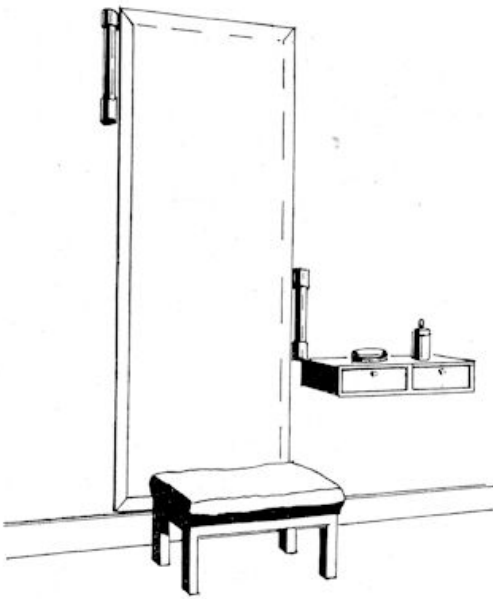
doende voor een boek of een lampje. De linnenkast van een pas-klaar ameublement zal in kleine kamers niet passen en kan gerust vervallen. In een van de muurkasten wordt dan het linnengoed ondergebracht, in een tweede muurkast de kleeven en aan de binnenzijde van de kastdeur kan over het geheele deurvlak een lange spiegel vastgemaakt worden. Zijn er echter niet genoeg muurkasten in de kamer, dan kan men lage kastjes laten aanbrenge in een onbenutte hoek van de kamer. Laat verder de ruimte en de beurs het toe, dan is een eenvoudige, praktische toilettafel te maken, door een lange spiegel aan den muur te bevestigen, een laag stoeltje er voor en naast de spiegel een klein kastje, dat niet meer is, dan een paar laadjes en een plankje met glas er op voor toiletgerei.

Op de schets is een dergelijke toilettafel. Men kan er op zien, op welke manier de verlichting aangebracht moet worden om doelmatig te zijn.

Weinig gordijnen, lichte onverschietbare gordijnen, ongevoerde gordijnen, korte gordijnen is het parool. Zon en licht late men zooveel mogelijk binnenkomen. Lichte behangsels, lichte verf, sobere muurversieringen, rustig aandoende vloerbedekking. Dit alles voert daarheen, waar wij zijn willen.

Deze kleine wenken of algemeenheden kunnen

in acht genomen worden bij het nieuw inrichten van het huis. Bij bestaande ouwerwetsch gemeubelde kamers, die men een verjongingskuur wil doen ondergaan, moet men uit den aard der zaak anders te werk gaan. Allereerst zal men daar moeten opruimen. Er staan altijd in zulke kamers ongelooflijk veel zaken, waar men buiten kan. Het zal eventjes moeilijk zijn afstand te doen van meubels en voorwerpen, waaraan men door de gewoonte en het gebruik gehecht is, maar de nieuwe tijd eischt dat offer. Men wint er ruimte door, men wint licht en zon, men wint tijd, door werkbesparing. En men blijft jong in een jonge omgeving. Dus radicaal opruimen, liever gezegd weg doen wat overbodig is. Na dit

Eenvoudige toilettafel

gedaan te hebben, bekijkt men de overgebleven meubels eens. Bijna zeker is er een buffet uit vroeger dagen met spiegel en kastjes. Dit bovengedeelte, dat gemakkelijk af te schroeven is, doet men weg en men houdt dan een soort dressoir over, dat voldoende is tot berging en gebruik. Hangt er een spiegel op den schoorsteen, dan doet men ook die weg, want in een woonkamer is een spiegel doelloos. Men dient er een te hebben in den gang bij den kapstok, boven de wastafels en boven de toilettafel, nergens anders. Een frisch behangsel zal noodig geworden zijn, want waar de opstand van het buffet geweest is en de muurversieringen, waar wij afstand van gedaan hebben, hingen, zou een donkerder plek ons steeds herinneren aan den ouden tijd. En al die plekken staan leelijk. Men

laat de schoorsteen, waar de spiegel hing, tegelijk mee behangen. Lange overgordijnen korte men in tot vensterbankhoogte, valletjes en draperieën doet men weg. Behalve het behangen is het alles werk, dat men zelf doen moet. Het merkwaardige namelijk van de heele verjongingskuur is, dat het geen kwestie van bijkopen is, maar van wegdoen. Nu zijn dan de kamers zooveel leeger en lichter geworden en daardoor zal natuurlijk wat er staat en hangt meer de aandacht trekken. Het is daarom zaak met zorg te werk te gaan bij de keus van hetgeen men tot sieren neerzet of ophangt. In geen geval mag het uit de omgeving uitspringen, de rust van de kamer verbreken. Want rust en ook soberheid zijn eerste vereischten voor een harmonisch geheel. Er moet een stemming uitgaan van onze kamers, waardoor wij weten, het is daar goed werken, goed rusten.

Wij voelen er ons dan thuis.

Het neerzetten van de meubels, de keus van behangsel, kleur en vorm van hetgeen er staat en hangt, dat vraagt zorg en overleg. En hoe meer liefde wij er aan geven zullen, hoe beter wij slagen zullen.

VICTORINE HARTOGH-SNOEK.

Dophei

Levende lichtkroontjes

Van lila mat glas,

Wat donkerder aan 't topje,

Je bloode licht verstop je

Tusschen harde hei en spichtig gras.

Bescheiden zijn je stralen,

Zelf ben je geen lichtbron.

Je hebt in vroom verlangen

Wat stralen opgevangen

Van wolkomsluierde avondzon.

Schuchtere schemerlichtje,

Toch schijnend overdag,

Wel zeer kun je bekoren,

Geen blik was ooit verloren

Van wie je in stille aandacht bezag.

HERMIEN MANGER.